

דעם רבינ'ס

עוֹכֵס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אויפגעהויבן זיינע הייליגע אויגן און געזען אז דאס הויז איז פול מיט באזוכער, האט ער זיך צעוויינט פארוואס די שכינה - וואס פלעגט זיך געווענדליך מגלה זיין מיט פייער - האט זיך יעצט נישט אנטפלעקט דערפאר האבן אלע געקענט אריינגיין אן רשות. ער האט זיך אנגערופן: "אן אנדער'ס מאל ווען איך בין קראנק געווען איז רבי פנחס בן יאיר מיר געקומען באזוכן, איך האב דעמאלטס מברך געווען ביי אחיה השלוני הנביא וואו מיין פלאץ וועט זיין אין גן עדן, האט ער צוגעווארט ביז יעצט און מען האט מיר צוגעגעבן יארן צו לעבן".

ווען איך בין צוריק געקומען פון גן עדן און געזונט געווארן, איז זייט דעמאלט אלעמאל געווען ארום מיר א פייער און זיך קיינמאל אפגעטון, קיין שום מענטש האט נישט געקענט אריינקומען אין מיין שטוב נאר מיט רשות, יעצט זע איך אז דאס פייער האט זיך אפגעטון, דערפאר איז דאס הויז פול מיט באזוכער.

ווילאנג אלע חכמים זענען דארט געזעצן האט רבי שמעון געעפנט זיינע אויגן צו זען געטליכע מראות, און ער האט געזען וואס ער האט געזען - דאס מיינט גלוי שכינה - גלייך האט א פייער ארוימגענומען אלע חכמים וואס זענען געזעצן אין דאס הויז, זיי האבן נישט געקענט פארנעמען דאס פייער און אלע חכמים זענען ארויס, עס זענען געבליבן נאר רבי אלעזר און רבי אבא אליין, אלע אנדערע חברים זענען געזעצן אינדרויסן און דארט צוגעווארט צו זען וויאזוי עס וועט פארקומען דער הסתלקות פון רבי שמעון.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה - רבי

מיר שטייען שוין אין די טעג פון ערב ל"ג בעומר. לכבוד דעם הייליגן גרויסן טאג, וועלן מיר אראפברענגען דער מוראדיגער הסתלקות וואס ווערט געברענגט אין ספר הזוהר אין די חלק וואס הייסט "אדרא זוטא". אזוי ווי עס איז באוואוסט פון הייליגן רבי'ן אז דער הייליגער זהר איז מסוגל צו מאכן חשק און גלוסטעניש צו אלע סארטן למודים פון די תורה הקדושה, דער הייליגער לשון טוט זייער ערוועקן צו עבודת השם. תברך אז אפילו זאגן זהר אן פארשטיין איז זייער מסוגל.

תאנא, בהוא יומא דרבי שמעון בעא לאסתלקא מן עלמא, והוה מסדר מלוי, אתפנשו חבריא לבי רבי שמעון, והוה קמיה, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא ושאר חבריא, והוה מליא ביתא:

מיר האבן געלערנט, אז אין דער טאג ווען רבי שמעון האט געוואלט נסתלק ווערן פון דער וועלט, האט ער מסדר געווען זיינע רייד. דאס מיינט ער האט באפוילן זיינע שטוב מענטשן, ווי דער סדר איז פאר א מענטש גייט פון דער וועלט. אזוי אויך האט ער זיך מסדר געווען די באהאלטענע תורה וואס ער האט געטראכט צו מגלה זיין אין דעם טאג.

די חברים האבן זיך פארזאמלט אין רבי שמעון'ס הויז צו הערן פון אים סודות התורה און צו זיין בשעת ער גייט אוועק פון דער וועלט. עס זענען דארטן געווען זיין זון רבי אלעזר און רבי אבא און נאך חברים, די הויז איז געווען פול מיט חכמי הדור וועלכע זענען געקומען מבקר חולה זיין רבי שמעון.

זקרי עינו רבי שמעון; רבי שמעון האט

צום רבי'נס אור, מיט זיינע שיעורים וואס ער פלעגט איבערגעבן, וואס איז געווען פול מיט אמת און תמימות האט באנומען וער עס האט אים נאר געהערט. אויך ער האט געהאט אסאך פסופין און בענקשאפט ארויפצוקומען קיין ארץ ישראל, זיך צו טרעפן מיט ר' ישראל היילפרין. די געלעגנהייט אין אנגעקומען און זיי זענען ביידע געזעצן ווען ר' ישראל דערציילט וואס איז געווען מיט אים אין ארץ ישראל, און ר' יצחק שלינגט יעדעס ווארט.

אזוי שמועסנדיג האט ר' ישראל דערציילט אז ער האט זוכה געווען צו זיין ביי די יומא דהילולא פון ר' שמעון בר יוחאי אין מירון ל'ג בעומר, די שמחה און התעוררות וואס דארט קומט פאר קען מען גארנישט באשרייבן. דאס איז געווען פאר מער ווי הונדערט יאר צוריק, ווען עס פלעגן קומען קיין מירון ל'ג בעומר אידן פון ירושלים, צפת און טבריה, מיט זייערע דריי יאריגע חאלאקע אינגלעך, מיט א געוואלדיגע שמחה, נאכן פארן א וועג פון איבער א וואך. די אראבישע איינוואוינער פון די דערפלעך ארום מירון פלעגן קומען דארט שפילן מיט זייערע מוזיק, די שמחה איז געווען זייער גרויס, אויך זענען געקומען אסאך אידן פועל'ן ישועות ביים ציון פון רבי שמעון, וואס דארט איז געווען א געוואלדיגע התעוררות.

מען זינגט דארט עקסטערע שיינע לידער לכבוד רבי שמעון, האט ר' ישראל דערציילט און האט געזונגען פאר ר' יצחק דעם זמר "בר יוחאי" דער באקאנטער ניגון וואס מיר זינגען יעדן ל'ג בעומר, שפעטער האט ער אים געזונגען דעם זמר "ואמרתם לה לחי" וואס איז אויסגעשטעלט לויט די א-ב מיט שיינע שבחים אויף רבי שמעון בר יוחאי. דער זמר האט ר' יצחק זייער באנומען, ער האט זיך אנגערופן איבעראשט: "אזא ליד דארף מען אויך מאכן פארן הייליגן רבי'ן". אזוי אונטער דעם איינדרוק פון דעם זמר אדונינו בר יוחאי, האט ר' יצחק אנגעפאנגען צו מאכן אזא ליד אויף אויפן רבי'ן,

א פרייד האט ארומגענומען אלע ברסלב'ער חסידים פון די שטעטלעך און דערפלעך ארום פוילן, א גוטע שמועה הערט זיך אין די לופטן, אז ר' ישראל היילפרין (קארדונר) זצ"ל איז שוין ברוך ה' צוריקגעקומען פון זיין נסיעה קיין ארץ ישראל צוריק קיין פוילן. דער הייליגער רבי האט אסאך גערעדט וועגן די גרויסקייט און קדושה פון ארץ ישראל און די געוואלדיגע זככה און תיקון אפילו נאר צו גיין דארט אפאר טריט. דעריבער פלעגן אנשי שלומנו ארוימגיין מיט א גרויסע בענקעניש צו פארן קיין ארץ ישראל און האבן אסאך געהאפט און געבעטן דעם באשעפער זוכה זיין דארט אנצוקומען אפילו נאר אויף א באזוך.

ווי נאר די שמועה איז אנגעקומען האט יעדער געווארט זיך צו טרעפן מיט ר' ישראל זצ"ל און הערן פון אים אביסל וועגן זיין נסיעה, צו באקומען א גריס פון הייליג לאנד. אויך ר' יצחק ברייטער הי"ד וואס איז געווען א ברסלב'ער משפיע אין ווארשע, ער איז געווען באוואוסט אז ער האט געברענגט אן א שיעור נייע מקרבים

צוגעלייגט דער המשך פון די שטיקל: עולם נלך לאורו / על ידי ר' נתן תלמידו / און מיט דעם איז אינגאנצן פארענדיגט געווארן דאס ליד.

די ליד האט זייער באנומען ווער עס האט דאס געהערט, מען האט דאס אין אנהויב געדריקט אויף א בלאט און ר' יצחק פלעגט עס זינגען אין זמנים ווען מען איז געזעצן צוזאמען, ווען נאך יעדע שטיקל פלעגט ער זינגען "הוא רבינו מקור חכמה" ... וכו' ...

שפעטער האט מען דאס שוין אריינגעלייגט צום סוף פון ספר חיי מוהר"ן וואס מען האט דעמאלס געדריקט אין פולן, אויף די זקני אנ"ש אין אוימאן האבן מקבל געווען די ליד, ר' אהרן לייב ציגעלמאן זצ"ל האט זיך אויסגעדריקט אויף דעם ניגון אז דאס איז מעט הכמות ורב האיכות....

ר' יצחק מיט זיין משפחה הי"ד זענען לידער געהרג'עט געווארן דורך די נאציס ימח שמו ביים צווייטן וועלט'ס קריג, ר' יצחק איז אוימגעקומען פון די ערשטע, ווייל די רשעים האבן אים געהאלטן פאר א "יודען פירער" ווייל ער פלעגט אסאך רעדן מיט מענטשן אין עבודת ה', ער האט געהאט זייער פיל תלמידים. צוזאמען מיט נאך אסאך צדיקים רבנים וחסידים, איז ר' יצחק אוימגעקומען על קדושת ה' - ה' ינקם דמו, די טייערע ליד וואס ער זינגט אויפן רבין איז נצחיות, עס איז געבליבן פאר אונז זיך צו מחזק זיין און מעורר זיין מיט די געוואלדיגע גדולה פון רבין. הוא רבינו מקור חכמה, ואמרתם פה לחי....

(מקורות: אש תמיד תוקד, שארית יצחק)

א וויכטיגע מודעה

עס שטייט אין ליקוטי תפלות, אז די תפלה וואס רבי נתן האט געשריבן אויף רבי שמעון (תפלה מ"ז חלק שני) קען מען זאגן אין די גאנצע וועלט, אפילו מען איז נישט אין מירון, אזוי אויך יעדע צייט נישט נאר ל"ג בעומר.

מיטן פזמון "ואמרתם פה לחי אדונינו מקור חכמה"...

ברוך ה' אלקי ישראל / אשר לא השבית לנו גואל / האט ר' יצחק אנגעהויבן זינגען, מיט גרויס דאנק און לויב פארן באשעפער וואס האט אונז געגעבן אזא רבין וואס לייזט אונז אויס ברוחניות און בגשמיות, אזוי איז ר' יצחק געגאנגען פון אות צו אות, ביז עס איז ארויסגעקומען דער שיינער ניגון "שיר ידידות" וואס מען זינגט נאך ביז היינט ביי אנשי שלומנו ארום דער וועלט.

ווען ר' יצחק האט דאס געזונגען פאר יונגע בחורים האט ער זיי געזאגט אז עס איז א סייעטא דשמיא אז ער געמאכט דער ניגון ווייל ער איז קיינמאל נישט געווען קיין בעל מנגן, נאר ביי דעם ניגון, האבנדיג א שטארקע ווילן צו מפרסם זיין דעם צדיק האט זיך אים דאס ארויסגעזינגען

ס'איז דא א געוויסע צוגלייך צווישן דעם זמר "ואמרתם פה לחי" צום "שיר ידידות" צ.ב.ש.:

"בר יחאי בקדש הקדשים קו ירוק מחדש חדשים" פון זמר פון ר' שמעון צו:

"ציינו הקדוש קודש קדשים בכל עת ורגע מחדש חדשים" וואס ר' יצחק האט געשריבן.

אזוי איז דא נאך אסאך שטיקלעך וואו מען קען זעהן אז ר' יצחק האט דאס געשריבן אונטערן רשם פון דעם זמר "ואמרתם" וואס ר' ישראל קארדונור האט אים געזונגען.

ר' מאטל יאגלניק זצ"ל וואס איז געווען א תלמיד פון ר' יצחק ברייטער, האט דערציילט, אז ווען ר' יצחק האט געזונגען דאס ליד צוזאמען מיט די חבורה פון די יונגע בחורים איז ער אנגעקומען צום שטיקל: טעמנו כי טוב סחרה / לא יכבה בלילה נרו/ האט ער זיך אפגעשטעלט ער האט נישט געהאט א המשך צו די שטיקל, האט מען אים געפרעגט פארן וואס האט ער אין די גאנצע זמר נישט דערמאנט ר' נתן זצ"ל? ער איז באלד נתעורר געווארן און תיכף אויפן פלאץ

ווייטער צושרייבט ער זיך: "הכלל עס איז נישט דא אין די גאנצע וועלט אזא עבודת ה' אזוי ווי אין מירון הקדוש והנורא. הלוואי זאל איך אין עולם הבא האבן נישט ווייניגער חיות ותענוג וואס איך האב יעדן מאל וואס איך בין אין מירון..."

פון די אנדערע זייט מוז מען אבער אויכעט זען דאס וואס ער שרייבט אין א צווייטע פלאץ (אות כ"ב)... "דאס איז שוין לאנג באקאנט אז עס איז זייער שווער צו פארטראגן צו זיין ביי רבי שמעון, פאר די גוף איז שווער צו מקבל זיין אויף זיך דעם עול פון עבודת ה', אפילו מען האט דארט כל מעדני עולם און מען איז נישט עוסק בעבודת ה' ווייל ראית פני הצדיק אליין מאכט ריין די בלוט און די גשמיות הגוף... און וועגן דעם שפירט מען נישט די עבודה, פונקט פארקערט עס קוקט אויס אז מען דינט נישט דער אויבערשטן בכלל און מען איז ווייט פון השם יתברך און עס איז שווער צו פארטראגן צו זיין דארט, און וועגן דעם על פי רוב קומען מענטשן אויף א פאר מינוט און גלייך אנטלויפט מען כאילו מען יאגט ארויס פון דארטן. נאר דער וואס האט גרויס עקשנות עקשני'ט זיך און האלט זיך אפ דארט... אבער גלייך ווען מען פארט אוועק פון דארט הייבט מען אן זיך בענקען און משתוקק זיין מיט כלות הנפש און מען הייבט אן שפירן אזוי ווי איך האב זוכה געווען אריין צו כאפן אסאך עבודת ה'..."

לאמיר זען נאך איין שטיקל וואס איז א לעבעדיגע מוסטער ווי אזוי זיך צו עפענען דאס הארץ ביי רבי שמעון.

קוקנדיג אויפן הייליגן ציון איז אזוי ווי איך שמועס מיט רבי שמעון: "איר זעט דאך מיין גאנצער מהות איר ווייסט דאך בעסער פון מיר מיין חסדון און מיין תיקון. ווייל רשב"י ווייסט די מחשבות פון מענטשן, איר ווייסט מייענע וואלגעדינישן און טיפענישן די מאטערניש צו קומען צו אייך און זיך אויפהאלטן ביי אייך.

און וואס זאל איך טוהן אז איך קען זיך נישט אויסגיין מיין הארץ און מויל פאר אייך אזוי ווי עס דארף צו זיין, איך אליין ווייסט נישט וואס עס פעלט מיר. דערפאר האב איך געטוהן מיניס מיטן קומען מיט מוסטערניש און מאטערניש, איך האב צוגעגרייט מיין הארץ און מיין מויל צו רעדן וואס איך וועל קענען, טוהט'ס אייך אויכעט די פליכט וואס ליגט אויף אייך מיר צו העלפן, אזוי ווי איר ווייסט די ישועה וואס איך דארף, צו ראטעווען מיין זעל, מיין רוח און נשמה צו זוכה זיין צו וואס מען דארף זוכה זיין..."

אזוי ווי עס איז באקאנט אז ברסלב'ער חסידים פלעגן אלע יארן ביז היינט צו טאגס זיין פון די שטענדיגע באזוכער אין הייליגן דארף מירון ביים תנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

איינער פון די פלאם פייערדיגע יושבים וועלכער פלעגט אסאך זיצן ביי רבי שמעונ'ען איז געווען דער דערהויבענער ברסלב'ער חסיד ר' שמואל הורביץ זי"ע. לאמיר כאפן א שפאציר און צוזאם קלייבן אביסל פון זיינע זכרונות וואו ער גיבט ארויס זיינע געפילן פון זיינע באזוכן ביי רבי שמעון און זיין נסיעה צו מירון. באשריבן אין זיין ספר ימי שמואל וואו ער אליין האט געשריבן א טאג-בוך פון זיין לעבנ'ס געשיכטע מיט מזדא'דיגע געפילן ארום און ארום.

ער דרוקט זיך אויס (ימי שמואל ח"ג י"א) "מען קען זיך בכלל נישט פארשטעלן און ארויסברענגען די התעוררות און ביטול צום אויבערשטן וואס מען באקומט ביי רבי שמעון, מען קען דאס נישט רעכענען און שאצן, אין אפאר טעג וואס איך טוה דארט אין עבודת ה' איז מער פון אפאר חדשים אין שטוב."

די התעוררות וואס בלייבט אין מיין מח יעדן מאל ווען איך פאר אוועק פון דארט ווייל איך ווער דארט איבערגעדרייט צו א אנדער מענטש און איך שפירן אין מיר מיין נידריגקייט און מיין ווייטקייט פון השם יתברך, מיין גאנצע שטרעבן איז צו דאווענען און טון אין עבודת ה'.

אזודאי בין איך זוכה גאר אסאך יעדעס מאל וואס איך בין דארט, בפרט אז איך קען מער ארויס רעדן דבורי התבודדות און תפלה מיט א התעוררות מיט בענקשאפט פון טיפעניש פון הארץ. ביי רבי שמעון ווערט בטל ביי מיר אלע עניני עולם הזה און עס איז ביי מיר א בחינה פון עולם הבא ממש א טעם גן עדן. עס איז דערפאר אזודאי כדאי צו צוברעכן אלע מניעות שבעולם...

שמעון האט געזאגט צו זיין זון רבי אלעזר, גיי ארויס און זע אויב רבי יצחק איז דא, איך האב גענומען אויף זיך ערבנות אים מיטצונעמען מיט מיר אין גן עדן, זאג אים ער זאל באפעלן (לאון צואה) זיין בנ׳ בית און מתפלל זיין אזוי ווי מען דארף טון פאר מען שטארבט, דערנאך זאל ער זיך לעבן מיר, ווייל ווער עס גייט אריין אין מיין מחיצה האט מער נישט קיין רשות ארויסצוגיין און ער זאל גארנישט רעדן. וואויל איז זיין חלק, אז ער איז זוכה מיטצוגיין מיט מיר אין גן עדן.

במשך דעם גאנצן טאג האט דאס פייער זיך נישט אפגעטון, עס איז נישט געווען קיין איינער וואס זאל זיך דערווייגן צוצוגיין זען וואס ער גייט פאר מיט רבי שמעון, ווייל דאס פייער און ליכט האבן געברענט דעם גאנצן טאג.

מיר זענען אראפגעפאלן אויף דער ערד און געשריגן פון גרויס צער: אזוי זאגט רבי אבא.

ווען דאס פייער האט זיך אפגעטון האבן מיר געזען אז דער גרויסער הייליגער ליכט איז אוועק פון דער וועלט, מיר האבן אים געזען איינגעוויקלט אין א טלית און ער האט שמיכלט.

אסאך תלמיד חכמים זענען אים געקומען געבן דעם לעצטן פבד. עס איז ארויס פון הויז גאר שמעקעדיגע ריחות פון די בשמים פון גן עדן וועלכע איז געקומען פון די צדיקים פון גן עדן וואס האבן אים מקבל פנים געווען. עס איז געווארן א קריגעריי צווישן די גבורים פון צפורי וועלכע האבן געוואלט מיט כח אוועקנעמען די הייליגע מטה צו זייער דערפל, און די מענטשן פון מירון האבן זיי אוועקגעשטיפט און זיי אנגעשריגן.

כדי אפצושטילן די קריגערייען האט דער באשעפער געמאכט אן אפענער גס אז די בעט פון רבי שמעון איז ארויף אין די לופטן און די מלאכים האבן דאס געטראגן באגלייט מיט א פייער זייל. עס איז דאן ארויס א בת קול פון הימל וואס אלע האבן געהערט: "עולו ואתו ואתכנשו להילולא דרבי שמעון - קומט אלע זיך פארזאמלען אפילו די רחוקים צו די שמחה פון רבי שמעון!"

קם רבי שמעון - רבי שמעון האט זיך אויפגעהויבן לכבוד די שכינה און נשמות הצדיקים וועלכע זענען געקומען, ער האט זיך אויפגעזעצט, געשמייכלט און זיך געפריידט צום אנקום פון די שכינה. רבי שמעון האט אויפגעהויבן זיינע הייליגע הענט און מתפלל געווען ער זאל נישט נכשל ווערן ווען ער גייט יעצט מגלה זיין די סודות התורה, ער האט זיך זייער געפריידט פאר זיין חלק און איינגעלאדנט די חברים וואס האבן זיך דארט געפינען ביים אדרא צו הערן די סודות וואס ער גייט מגלה זיין. דערנאך האט ער מגלה געווען געוואלדיגע מוראדיגע סודות.

אמר רבי אבא: "דער הייליגער ליכט - רבי שמעון - האט נישט אנגעזאגט צו ענדיגן דאס ווארט חיים פון פסוק "כי שם צוה ה' את הברכה", ווייל פון הימל האט מען אים אפגעהאלטן פון זאגן דאס ווארט חיים", זאגט ווייטער רבי אבא: איך האב געוואלט הערן נאך תורה פון רבי שמעון און שרייבן, אבער איך האב מער נישט געהערט, איך האב נישט אויפגעהויבן מיין קאפ צו זען פארן וואס ער רעדט מער נישט, ווייל דאס פייער איז געווען זייער גרויס, ביז איך האב מער נישט געקענט קוקן דארט וואו רבי

דעם רבי'נס נסיעה

המשך פון פסח

גרויסע אידישע קהילות, דער רבי מיט זיין באגלייטער זענען געווען מלא שמחה ווען זיי האבן דאס געזען, מיטן האפענונג אז אפשר וועלן זיי נאך זוכה זיין צו קויפן מצות פאר פסח, און וויין פאר די פיר כוסות, צו קענען פירן א סדר נאכט אויפן שיף.

זיי האבן געטראכט אפשר צו בעטן די מאטראסן וואס גייען אריין אין שטאט זיי זאלן קויפן וואס זיי דארפן, עס האט זיי נישט געקענט ארויפגיין אויפן געדאנק, אז דער קאפיטאן זאל זיי לאזן אראפגיין פון שיף, עס איז געווען קלאר ביי זיי אז זיי זענען פארכאפט אויפן שיף.

ערב פסח צופרי, ווען זיי האבן אבער געזעהן אז דער קאפיטאן מיט אפאר ישמעאלים גרייטן זיך צו ארויספארן מיט א קליין שיפל צו די מדינה, זענען זיי צורגעגאנגען צום קאפיטאן, און אים געבעטן ברויט צו עסן, זיי האבן אים פראבירט מרמז זיין אז זיי ווילן קויפן עסן אין שטאט, האט זיי דער קאפיטאן אויך געענטפערט מיט תנועות און זיי מרמז געווען אז יא דא אין שטאט איז דא אידן און מען קויפן עסן פאר אייך, לב מלכים ושרים ביד ה', דער דערבארעמדיגער באשעפער האט צוטומלט און פארדרייט דעם קאפיטאן'ס הארץ ביז ער האט ארויסגעזאגט פון מויל אן קיין דעת אז איינער פון זיי קען אראפארן מיט זיי אין שטאט קויפן ברויט פארן וועג.

דאס איז געווען א מורא'דיגע ישועה, זיי האבן נישט געקענט טראכטן אויף בעסערס פון דעם, אזוי וועלן זיי קענען מודיע זיין פאר די אידן אין די קהילה וואס גייט פאר מיט זיי, אז זיי זענען פארכאפט אויף אן אראבישע שיף, אפשר וועט מען קענען זיי ראטעווען. דער מענטש פון רבי'ן איז באלד געפארן מיטן שיפל און אריינגעקומען אין שטאט, ווען די גאנצע צייט באגלייט אים איינער פון די אראבער'ס פון שיף, א שומר אים צו היטן, ער זאל נישט אנטלויפן. די גאנצע וועג צום שטאט, איז דער באגלייטער אויך געווען אין א גרויסע סכנה, ווייל אין אזא צייט פון מלחמה, יעדער פרעמדער מענטש וואס מען טרעפט אריינקומען אין די מדינה קען מען אים חושד זיין אלץ א שפיאן, אים כאפן און איינשפארן אין תפיסה, דער רבי'נס מענטש איז געגאנגען אנגעטוהן קליידער וואס מען האט באלד דערקענט אז ער איז נישט פון די דארטיגע איינוואוינער דא, נאר פון ערגעץ א ווייטע מדינה, אבער בחסדי ה' איז ער אריבער אלע היטערס פון אלע טויערן פון שטאט, און זיי האבן

מער ווי אלע סכנות וואס האט ארומגענומען דעם רבי'ן מיט זיין באגלייטער פון אלע זייטן אויפן שיף, האט ער זיך געזארגט איבער זיין עבודת ה' ווי אזוי ער וועט קענען ווייטער מקיים זיין די אלע מצוות פון די תורה ווי ציצית און תפילין סוכה א.ד.ג. אויב מען וועט אים ח"ו פארקויפן פאר א קנעכט. דאס האט דעם הייליגן רבי'ן זייער דערשראקן, דער קאפיטאן האט נישט גערעדט מיט זיי קיין איין ווארט ווייל זיי האבן נישט פארשטאנען ען איינער דעם צווייטן'ס שפראך, אבער זיי האבן שוין געוואוסט דעם שטייגער פון די קריג'ס שיפן וואס פארן איבערן ים, אז וועמען זיי כאפן אויפן שיף פארקויפן זיי פאר קנעכט אין ווייטע לענדער, דעריבער האט דער רבי געהאט גרויס צער פון דעם, און האט אסאך געטראכט עצות וואס ער קען טון, ביז ער האט זוכה געווען צו אויפקומען אויף א הייליגע גרויסע השגה ווי אזוי צו קענען אייביג דינען דעם באשעפער און מקיים זיין אלע מצוות התורה אפילו ער וועט זיין אליין פארקויפט אין דער פרעמד ח"ו.

דער רבי האט געזאגט, אז ער משיג געווען די הייליגע עבודה פון די אבות הקדושים, וואס האבן געדינט דעם אויבערשטן נאך איידער מען האט באקומען די תורה. עס איז באוואוסט אז די הייליגע אבות "אברהם יצחק יעקב" האבן מקיים געווען די גאנצע תורה, כאטש זיי האבן נישט געהאט די הלכות און דינים וואס מיר האבן, אזוי ווי עס שטייט אז יעקב אבינו האט מקיים געווען מצוות תפילין מיט שטעקענעס וואס ער האט צוטיילט, און אויך אזוי אלע מצוות התורה האבן זיי אזוי מקיים געווען, און דער רבי האט זוכה געווען צו קומען אויף די געוואלדיגע השגה פון די אבות הקדושים, מיט זיין שטארקער רצון צו דינען דעם אויבערשטן אז אויב מען וועט אים ח"ו פארקויפן, אוואו ער וועט נאר זיין וועט ער קענען מקיים זיין אלע מצוות התורה, יהיה מה שיהיה, פערצן טעג אין ניסן ערב פסח, באלד נאך ווען דער רבי האט זוכה געווען צו די געוואלדיגע השגה, איז די שיף אנגעקומען צו א גרויסע מדינה וואס שטייט אויף א גרויסע אינזל אינמיטן ים, מיטן נאמען ראדיש (רו-דוס) וועלכע איז געווען באקאנט אז עס וואוינען דארטן

ווייטער.

ווען מיר זענען שוין געווען אין מירון האט מײן טאטע געקלינגען פֿרעגן מײן פֿעטער וואו ער געפינט זיך יעצט, האט ער אונז געזאגט אז ער איז ממש אויפן בארג נעבן ציון, ער זעט נישט יעצט קיין פֿאליציי וואך אין די געגנט ארום, עס זעט אים אויס די ריכטיגע צייט צו ארויפקומען.

מיר האבן טאקע אזוי געטון מיר זענען ארויס אויף די גאס ווען פֿלוזלינג זענען געקומען צולויפן פון אלע זייטן פֿאליציי און מען האט געכאפט אפאר אינגעלייט, אבער איך מיטן אנדערן בחור זענען אריינגעלאפן ביי איינעם אין שטוב מיט ניסי נסים זענען מיר נישט ארעסטירט געווארן.

אזוי איז אריבער א שעה צוויי און מיר האבן געהערט אז א קבוצה אינגעלייט גייען יעצט ארויף, האבן מיר זיך מיטגעכאפט מיט זיי ווען פון אלע זייטן האבן געשטראמט חאלאקע אינגלעך מיט זייערע טאטעס און נאך אסאך מענטשן.

מען האט פֿורבירט עפענען שטופן און רוקן די טירן אייזענעס, א.א.וו. ווען בחסדי ה' האט מען געעפנט די טויערן פון רבי שמעון'ס ציון, איך בין געשטאנען דארט און נישט געוואוסט וואס צו טון, איך האב קודם געגעבן א זאג א קאפיטל תהלים און גלייך נאכדעם האבן די פֿאליציי ארויסגעשטופט די אינגעלייט מיט גוטע קלעפ, אבער איך האב ברוך השם זוכה געווען צו זאגן א קאפיטל תהלים.

דערפאר וויל איך אייך אלע זאגן אויב דאס יאר וועט איר בעזרת השם זוכה זיין צו קומען צו רבי שמעון אין מירון ניצט אויס די געלעגנהייט, פארפאטשקעט נישט די צייט אפילו אויב מען וועט נישט קענען אנקומען אין די מערה זאל מען שאצן יעדע מינוט און אריינכאפן וואס מער, שמחה מיט רקודים תפלה והתבודדות, בזכות התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי, אשרינו שזכינו... שלומי

ל"ג בעומר תש"פ
אויפן וועג צום
הייליגן דארך
מירון

פֿאריגע יאר ל"ג בעומר תש"פ האט ליידער אויסגעזען אז מען וועט נישט קענען פֿארן קיין מירון, אבער איך האב דאס נישט געקענט אויסהאלטן, האב איך אין די נאכט פון ל"ג בעומר מתפלל געווען צום באשעפער איך זאל יא קענען זיין אין מירון און אזוי ווי איך בין אויפגעשטאנען אינדערפרי, האט מיר מײן טאטע געזעגט אז מײן פֿעטער וואס האט אן אוטאָ וועט אונז קענען טראָגן צו א דערפֿל דערנעבן, מיר האָבן זיך טאקע ארויסגעלאָזט, אָבער אויפן וועג האט אונז אַ צווייטער פֿעטער געקלינגען זאָגן אז מיר זאלן בעסער צופֿארן צו עפֿעס אַ באַרג נעבן מירון און פון דארט קען מען זען מירון.

מיר זענען טאקע אהין געפֿארן, ווען מיר זענען אנגעקומען האבן מיר אנגעהויבן אַראַפֿגיין די באַרג ווען אינמיטן האָבן מיר זיך געטראָפֿן מיט נאָך אַ גרופֿע אַנ"ש אזוי אויף אַ בחור אין מײן יאָרגאַנג, זענען מיר געגאַנגען צוזאַמען, געגאַנגען און געגאַנגען ביז מיר זענען ענדליך אנגעקומען צום שזיפֿרון גאס ווען במשך די צייט האָבן מיר געזען פֿליגערס, עראַפֿלאַנען, פֿאליציי לעמפֿלעך וועלכע האָבן געשיינט און געפֿיפֿן צו אונז, אָבער מיר האָבן זיך נישט דערשטראָקן נאָר געגאַנגען

די מעשה פון בטהון

- פון רבינו נחמן מברסלב זיע"א -

ער האט דאס דערציילט: ליל ד' אלול שנת תקס"ו

נא קורצע צייט נאכן דערצילן "אין זומער שנת תקס"ו, די ערשטע מעשה אבידת בת מלך, פון ספורי-מעשיות משנים קדמוניות. די דאזיגע מעשה מסתוו אין נישט אריינגעקומען אין די "גארויכע" ספורי-מעשיות משנים קדמוניות".

[אות א] רבינו ז"ל האט זיך אנגערופן און געזאגט: 'נאך האב איך דערציילט: א מעשה פון בטהון' - און דאס איז די מעשה:

אמאל איז געווען א מלך! - האט ער זיך געטראכט: 'ווער קען טרעפן אזא מענטש, וואס האט נישט קיין שום דאגה' און קיין שום 'סודים', הויז מיר; ווייל איך האב אלעס גוטס, און קעניג און געוועלטיג איך דער וועלט!'

איז ער דאס אליין געגאנגען נאכפארשטן! - ער פלעגט גיין בינאכט, און האט זיך געשטעלט אונטער די הייזער, זיך צוהערן צו די רייד פון די וועלט! - האט ער געהערט די זארג פון יעדן באזונדער: "אז דעם פירט זיך נישט כסדר אין געשעפט!"

דערנאך איז ער געגאנגען צו א אנדער שטוב, האט ער געהערט אז יענער האט א זארג: "אז ער דארף אנקומען צו דער מלכות!" - און אזוי האט ער געהערט אנדערע זארג פון יעדן באזונדער!

[אות ב] דערנאך איז ער געגאנגען, האט ער געזעהן: א נידריג שטייבעלע' שטייט אין דער ערד - און די 'פענסטער' זענען אונטן, ממש נאנט צו די ערד - און דער 'דאך' איז צוגראכן און פאלט איין!

און ער האט געזעהן: "אז דארט זיצט איינער, און שפילט אויף א פידעלע, וואס מען דארף זיך זייער צוהערן כדי מ'זאל קענען הערן דאס קול; און ער איז זייער פריילעך; און א טאפ מיט משקה' שטייט פאר אים, און די 'משקה' איז געווען וויין, און מ'אכליש' שטייען פאר אים; און ער איז זייער פריילעך, פול מיט שמחה, אן קיין שום זארג!"

איז דער מלך אריינגעגאנגען אין שטוב אריין, און ער האט געפרעגט אין זיין 'שלום' [באגריסט]! - האט ער אים געענטפערט [צוריק באגריסט]! - און דער מלך האט געזעהן: דעם טאפ משקה' מיט די מ'אכליש' שטייען פאר אים! און ער איז נאך פול מיט שמחה!

האט ער מכבד געווען דעם מלך, ער זאל אויך טרינקען! - און ער [דער מלך] האט [טאקע] אויך געטרינקען מחמת ליבשאפט!

דערנאך האט זיך דער מלך דארט געלייגט שלאפן! - און ער האט געזעהן: "אז ער איז נאך פריילעך, אן קיין שום זארג!"

* אינדערפרי: איז דער מלך אויפגעשטאנען! - און ער איז אויך אויפגעשטאנען! - און ער האט באגלייט דעם מלך! - האט אים דער מלך געפרעגט: "פון וואו געקומט דאס אלעס?"

האט ער אים געענטפערט: "איך קען פאררעכטן אלע זאכן וואס זיי ווערן קאליע [מרופס דאס: נאפרייווקעס] קיין גאנצע מלאכה קען איך נישט, נאר צו פאררעכטן זאכן וואס ווערן קאליע; און איך גיי מיר ארויס אלע אינדערפרי, און פאררעכט עטליכע זאכן; און אז איך זאמל זיך צוזאם דערפון, פ'ינעף-זעקס גילדן, קויה איך מיר די דאזיגע אלע זאכן פון עסן און טרינקען!"

* אז דער מלך האט דאס געהערט, האט ער זיך געטראכט: "איך וועל אים דאס קאליע מאכן!"

איז געגאנגען דער מלך, און האט אויסגערופן א 'כרוז': "אז ווער ס'וועט האבן עפעס א זאך צו פאררעכטן, זאל ער דאס נישט טענה פאר קיין שום מענטש; נאר ער זאל דאס אליין פאררעכטן, אדער ער זאל זיך קויפן א נייע זאך!"

[אות ג] אינדערפרי: איז זיך דער מענטש געגאנגען נאכפראגען אויף זאכן צו פאררעכטן! - האט מען אים געזאגט: "אז דער מלך האט גוזר געווען: אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש, צו פאררעכטן קיין שום זאך!" - איז אים געווארן שלעכט פאר זיינע אויגן; נאר ער האט זיך פארזיכערט אין השם יתברך!

איז ער געגאנגען, האט ער געזעהן: "אז גביר האקט האלץ!" - האט ער אים געפרעגט: "פאר וואס האקסטו האלץ, איז דאס דען דיין כבוד?"! - האט ער אים געענטפערט: "איך האב געזוכט א מענטש ער זאל מיר האקן דאס האלץ, האב איך נישט געטראפן, האב איך געמוזט אליין האקן!"

האט ער אים געזאגט: "געב מיר, וועל איך האקן!" - האט ער זיך אינדערגעשטעלט און האט צוהאקט דאס האלץ! - און דער גביר האט אים געגעבן דערפאר א גילדן!

האט ער געזעהן: "אז דאס איז גוט!" - איז ער געגאנגען האקן נאך האלץ! - ביז ער האט איינגעזאמלט זעקס גילדן! - און ער האט נאכאמאל געקויפט די גאנצע [אויבגערמאנטע] סעודה! - און די סעודה איז א סעודה! - און ער איז געווען זייער פריילעך!

*

און דער 'מלך' איז נאכאמאל געגאנגען זעהן אונטער זיינע פענטטער! - האט ער געזעהן: "אז ער זיצט, און די 'משקה' און די 'מאכלים' שטייען פאר אים, און ער איז זייער פריילעך!"

איז דער 'מלך' אריינגעגאנגען אין שטוב אריין, און האט דאס אלעס געזעהן! - און ער האט זיך דארט געלייגט שלאפן אזוי-ווי די ערשטע נאכט!

אינדערפרי: איז דער מענטש אויפגעשטאנען און האט באגלייט דעם 'מלך'! - האט אים דער 'מלך' געפרעגט: "פון וואו נעמסטו דאס אלעס, ווייל דאס קאסט דאך געלט?"

האט ער אים געענטפערט: "מיין שטייגער איז געווען, צו פאררעכטן אלע זאכן וואס ווערן קאלירט! דערנאך האט דער 'מלך' גוזר געווען: "אז מ'זאל מער נישט געבן פאר קיין שום מענטש, צו פאררעכטן קיין שום זאך!" - בין איך געגאנגען און איך האב געהאקט האלץ, ביז איך האב איינגעזאמלט געלט פאר די סעודה!"

איז דער 'מלך' אוועקגעגאנגען פון אים, און האט גוזר געווען: "אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש צו האקן האלץ!"

[אות ד] אזוי-ווי ער קומט נאכאמאל צו יענעם מענטש צו האקן האלץ! - האט אים יענער געענטפערט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש צו האקן האלץ!" - איז אים געווארן שלעכט פאר זיינע אויגן, ווייל ס'איז נישט דא קיין געלט פאר די סעודה! נאר ער האט זיך פארזיכערט אין השם-יתברך!

איז ער געגאנגען, האט ער געזעהן: "איינער רייניגט א שטאל!" - האט ער אים געפרעגט: "ווער ביזטו אז דו זאלסט רייניגן א שטאל?"! - האט ער אים געענטפערט: "איך האב ארומגעזוכט, און נישט געפינען ווער ס'זאל מיר רייניגן, האב איך געמוזט אליין רייניגן!"

האט ער אים געזאגט: "געב מיר, און איך וועל דיר רייניגן!" - האט ער זיך אינדערגעשטעלט, און האט אויסגרייניגט דעם שטאל! - און ער האט אים געגעבן דערפאר צוויי גילדן!

איז ער געגאנגען, און האט גערייניגט נאך שטאלן! - און האט איינגעזאמלט זעקס גילדן! - און ער האט נאכאמאל געקויפט די גאנצע [אויבן דערמאנט] סעודה! - און ער איז אהיימגעגאנגען! - און די סעודה איז א סעודה! - און ער איז געווען זייער פריילעך!

דערנאך אינדערפרי: האט ער ווידער באגלייט דעם 'מלך'! - האט אים דער 'מלך' ווידער געפרעגט אזוי-ווי פריער! - האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה!

איז דער 'מלך' געגאנגען, און האט גוזר געווען: "אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש, צו רייניגן קיין שטאלן!"

[אות ה] אינדערפרי: איז דער מענטש געגאנגען זוכן צו רייניגן שטאלן! - האט מען אים געענטפערט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז מ'זאל נישט געבן פאר קיין שום מענטש צו רייניגן שטאלן!"

איז דער מענטש געגאנגען, און האט זיך פארדיינען פאר א 'סאלדאט', ביי דעם 'מיניסטער' וואס נעמט 'סאלדאטן' צום 'מלך'! - ווייל ס'איז פארהאן 'סאלדאטן' וואס מען נעמט זיי מיט געוואלד, וואס ס'קומט פון די מדינה פארן 'קעניג' און ס'איז פארהאן 'סאלדאטן' וואס מען דינגט זיי!

איז ער געגאנגען, און האט זיך פארדיינען פאר א 'סאלדאט'! - און ער האט זיך אויסגענומען א 'תנאי' מיטן 'מיניסטער': (1) "אז ער פארדיינט זיך נישט אויף אייביג, נאר אויף א געוויסע צייט! - (2) און אויף: אז יעדן טאג אינדערפרי, זאל ער אים באצאלן פאר דעם טאג!"

און דער 'מיניסטער', האט אים תיבה אנגעקליידט מיט די 'קליידער' פון א 'סאלדאט'! - און האט אים אנגעהאנגען א 'שווערד' אין דער זייט! - און ער האט אים געשיקט וואו ער האט באדארפט!

דערנאך פארנאכט: אז ער האט אפגעטוהן זיין ארבעט, האט ער אראפגעווארפן פון זיך די [סאלדאטן] קליידער, און ער איז געגאנגען, און האט ווידער געקויפט די גאנצע סעודה! - און ער איז אהיימגעגאנגען! - און די סעודה איז א סעודה! - און ער איז געווען זייער פריילעך!

איז דער 'מלך' ווידער געגאנגען זעהן! - האט ער געזעהן: "אז אלעס איז צוגעגרייט, און ער איז זייער פריילעך!" - איז ער אריינגעגאנגען אין שטוב אריין, און ער האט זיך געלייגט דארטן אזוי-ווי פריער! - און דער 'מלך' האט אים געפרעגט אזוי-ווי פריער! - האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה, אלעס אזוי-ווי פריער!

איז געגאנגען דער 'מלך', און האט גערופן דעם 'מיניסטער', און ער האט אים באפוילן: "אז ער זאל זיך נישט דערווייניגן צו גאלן פון די קאפע פאר קיין שום מענטש אין דעם טאג!"

*

[אות ו] אינדערפרי: איז ער געגאנגען צו דעם 'מיניסטער': "אז ער זאל אים באצאלן פאר דעם טאג!" - האט ער נישט געוואלט!

האט ער אים געפרעגט: "איך האב זיך דאך אויסגענומען מיט דיר א תנאי: אז דו זאלסט מיר צאלן אלע טאג!" - האט ער אים געענטפערט: "אז דער 'מלך' האט גוזר געווען: אז היינט זאל מען נישט צאלן פאר קיין שום מענטש!" - און וואס ער האט מיט אים געטענה'ט, האט נישט געהאלפן!

האט אים דער 'מיניסטער' געענטפערט: "איך וועל דיר בעסער באצאלן מארגן, אויף צוויי טעג, און היינט קען איך דיר נישט באצאלן!"

*

וואס האט ער געטוהן?! - איז ער געגאנגען, און האט אפגעבראכן א 'שטיקל' פון דעם 'שווערד', און האט פארדאכטן איר פלאץ מיט א 'שטיקל האלץ', אז אויסנווייניג האט מען דאס גארנישט דערקענט! - און איז געגאנגען, און האט פאר'משכנט דאס 'שטיקל שווערד', און האט ווידער געקויפט די גאנצע [אויבן דער מאנטען] סעודה! - און די סעודה איז א סעודה!

*

און דער 'מלך' איז ווידער געגאנגען, און האט געזעהן: "אז די שמחה איז בשלימות אזוינוי פריער!" - איז ער ווידער אריינגעגאנגען צו אים אין שטוב, און האט זיך דארט געלייגט אזוינוי פריער, און האט אים געפרעגט אזוינוי פריער!

האט ער אים דערציילט די גאנצע מעשה: "אז ער האט געמוזט אפברעכן דעם 'שפיץ' פון דעם 'שווערד' וואס ליגט אינעם 'שיידל' פונעם 'שווערד', און ער האט דאס פאר'משכנט, כדי צו קויפן די סעודה; און דערנאך ווען איך וועל באקומען די געלט פאר דעם טאג, וועל איך דאן אויסלייזן דעם 'שפיץ', און איך וועל פאררעכטן דעם 'שווערד', און דאס וועט זיך גארנישט דערקענען, ווייל איך קען דאך פאררעכטן אלע זאכן וואס זענען קאלע געווארן; און דער 'מלך' וועט נישט האבן דערפון קיין שום שאדן!"

[אות ז]

איז דער 'מלך' אהיימגעגאנגען, און האט גערופן דעם 'מיניסטער', און ער האט אים אנגעזאגט: "וויבאלד ס'איז פארהאן איינער וואס איז 'חייב מיתה', דעריבער זאלסטו רופן דעם 'סאלדאט' וואס דו האסט אים געדייגען ער זאל זיין א 'סאלדאט', און זאלסט דווקא אים באפוילן: אז ער זאל אפשיניידן דעם קאפ פון דעם וואס איז 'חייב מיתה'!"

איז געגאנגען דער מיניסטער, און האט אזוי געטוהן, און ער האט אים גערופן: - איז דער מענטש געקומען פאר דעם 'מלך'!

און דער 'מלך' האט באפוילן: "אז ס'זאלן זיך איינזאמלן אלע 'שרים' - כדי זיי זאלן זעהן דאס דאזיגן 'עלעכטער', אז ס'איז געפונען געווארן א מענטש, וואס האט אויף דעם פלאץ פונעם 'שווערד', אריינגעשטעקט א 'שטיקל האלץ'!"

*

און ער איז געקומען פארן 'מלך', און איז געפאלן צו זיינע פיס, און האט אים געפרעגט: "אדוני המלך! אויף וואס רופט מען מיר?" - האט אים דער 'מלך' געזאגט: "כדי אפצושניידן דעם קאפ פון דעם וואס איז 'חייב מיתה'!"

האט ער אים געענטפערט און האט זיך געבעטן פון אים: "אז אזוינוי ער האט נאך קיינמאל אין זיין לעבן, נישט פארנאכטן קיין בלוט, זאל ער דעריבער רופן דערצו א אנדערן!" - האט אים דער 'מלך' געענטפערט: "אז דווקא נאר ער, מוז אצינד פארגיפן דאס בלוט, פון דעם וואס איז 'חייב מיתה'!"

האט ער געזאגט צום 'מלך': "איז דען שוין דא דערויף א קלארער פסק דין?" - טאמער איז נאכנישט קלאר דער דין, אז ער איז 'חייב מיתה'? - און איך האב נאך קיינמאל אין מיין לעבן נישט פארנאכטן קיין בלוט - מפלישפן איך זאל פארגיפן אזא בלוט, וואס איז נאכנישט קלאר אז דער מענטש איז 'חייב מיתה'!"

האט אים דער 'מלך' געענטפערט: "זיכער איז שוין קלאר דער דין, אז ער איז 'חייב מיתה' - ווייל ס'איז שוין זיכער דא דערויף א 'פסק' (מ'רופט דאס: 'דעקריט') און אצינד, נאר דו דווקא מוזט פארגיפן זיין בלוט!"

*

האט ער געזעהן: "אז ער קען גארנישט פועלן ביי דעם 'מלך'!" - האט ער זיך געוואנדן צו 'השם יתברך', און ער האט געזאגט: "אלמעכטיגער גאט! איך האב נאך קיינמאל אין מיין לעבן נישט פארנאכטן קיין בלוט; און אויב דער דאזיגער מענטש איז נישט 'חייב מיתה', בעט איך דיר: אז פון דעם 'איין' פון די 'שווערד', זאל ווערן 'האלץ'!"

און ער האט א כאפ געטוהן די 'שווערד', און איר ארויסגעצויגן פון איר 'שיידל' - האבן אלע געזעהן: "אז ס'איז גאר 'האלץ'!" - איז דארט געווארן א 'רויס עלעכטער'!

האט דער 'מלך' געזעהן: "אז ער איז אזא שיינער מענטש!" - האט ער אים אהיימגעשיקט לשלום!

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ

זְכָרוֹנוֹת פִּנּוּן ר' חיים פִּיֶרְך רִבְנִינְזוֹן זצ"ל

צװײטער קאפיטל

גענומען פון ספר אש תמיד תוקד

בינך האט זיך גענומען דינען דעם באשעפער גיטן גאנצן הארץ. אזוי ווי ער האט געלערנט ביי די שעורים פון ר' אברהם יצחק ווייסזאנד הי"ד

אשבי תמיצי דרך
ההולכים בתורת ה'

בינך, דו קענסט
ווייטער גיין זיין
דרך?

הא שאפע,
איך פריי גיין אזוי
שטארק

ער האט גענומען די עצה פון התבודדות און געקענט צום אויבערשטן, אין די וועלדער און פעלדער ארום אוסטרובצא

שאפע,
העלף גייר!
איך וויל זיין ערליך

עס איז גארנישט אזוי פֿאט
ווי גען מיניט, ס'איז ווינעטער, אזא
פראסט, אויך קומט יענעס פאר
א קריג גיט די רוסן, ס'איז גיט
סבבת נפשות צו פֿאן יענע

האסט געהערט בינך?
עס גייט זיין
א גרויסער קבוץ,
שבת אין לובלין

אזוי? אפֿער דארט
וועל איך קענען דריקן
דעם "תני ביהנן"

בחינה אויף ספורי מעשיות "מעשה מבטחון"

בטחון, ביטחון דאס איז א לעבן אן קיין דאגות הערט דעם ניגון, גלייך נאך די בחינות.

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, קלינג:

02-5-3333-72
646-518-1095

צו מנדב זיין פאר דער גליון לכבוד א שמחה / לע"נ אויפן טעלעפאן 058-323-3287

L3233287@gmail.com

דער גליון איז נתנדב געווארן לזכות החתן החאלאקע חיים זכר'י צבי בן מרים להצלחה וברכה

החתן החאלאקע אליעזר שלמה בן לאה מעייל דמיטב

- א. ווען האט דער רבי דערציילט די מעשה בן בטחון?
 - די אלול תקש"ו
 - ביטנאט צו ד' אלול תקש"ו
 - ביטנאט צו ד' אלול תקש"ו
 - ב. וואס האט דער קעניג געטראפן? אביב ער קען טרעפן!
 - איינער וואס איז שטארקער פון אים
 - איינער וואס האט א שנערע פאלאך פון אים
 - איינער וואס האט ווייניגער דאגות פון אים
 - ג. וואס האט דער קעניג געהערט פון די הייזער?
 - די זארגען (דאגות) פון יעדעס
 - ווי מענטשן ארבעטן
 - און ערעד איז פרייליך
 - ד. וויאזוי האט אויסגעזעהן די נידריגע הויז?
 - די פונטיגער נידריג טאטן צו דער ערד
 - די דאך איז צובראכן און פאלט איין
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
 - ה. וואס האט דער קעניג איבערגעזען?
 - ווי איינער זיצט אינגאנצן פארזארגט און טרויעריג
 - ווי איינער שפילט אויף א מייסער און איז זייער פרייליך
 - ווי איינער שפילט אויף א פידל און איז זייער פרייליך
 - ו. וואס טאן און גענוג דארטן?
 - ברויט און וואסער
 - וויין און נאך מיני טען
 - טרא וואסער
 - ז. וואס האט דער קעניג געטון?
 - ער איז אריין און געגעבן שלום
 - ער איז זיך ווייטער געגאנגען
 - ער איז געבליבן אינדריסן הערן ווי ער זיינט
 - ח. וואס דערציילט דער מענטש פון וואו האט ער געזיך פאר די סעודה?
 - אז ער גייט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 - אז ער בארט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 - אז ער פארטעט כלים און פארדינט 5-6 רענדלעך און קויפט זיך די סעודה
 - ט. וויאזוי האט דער קעניג געטראפן צו שטערן?
 - ער האט גורו גענוען און יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
 - ער האט גורו גענוען אז מיטאר נישט געבן פאר א אנדערן צו פארטעטן כלים
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
 - י. וואס האט דער מענטש געטון ווען ער האט געהערט די נזירה?
 - ער איז געווארן געבעטן ביי ער האט געטראפן געלד צו קויפן די סעודה
 - ער האט געשריבן אקעגן די שטוב פון קעניג ביי ער האט אים געגעבן געלד פאר די סעודה
 - עס איז אים געווארן שלעכט אין זיינע אויגן אבער ער האט זיך פארקויכט און באשעפער און דער אויבשטער האט אים געהאלפן ער האט געטראפן ביי וועס צו האקן האלץ
 - יא. וואס איז די לשון וואס דער רבי זאגט אויף די סעודה?
 - און די סעודה איז געווען א קליין סעודה'לע
 - און די סעודה איז געווען א סעודה
- יב. און די סעודה אין געווען גאר גוט
 - וואס האט דער קעניג געטון נאכדעם וואס ער האט געזעהן אז ער האט אים נישט געקענט צושטערן די סעודה?
 - ער האט גורו גענוען אז מיטאר נישט פארקויפן די עסנס וואס ער האט געזאגט ביי זיין סעודה
 - ער האט גורו גענוען אז מיטאר נישט געבן פאר א צווייטן צו האקן האלץ
 - ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש
 - יג. וואס האט דער קעניג געטון ווען ער האט געהערט אז ער האט גערייניגט א שטאל און אזוי געהאט געלד פאר די סעודה?
 - ער האט גורו גענוען אז יענע טאג טאר מען נישט באצאלן פאר א ארבעטער
 - ער האט גורו גענוען אז מיטאר נישט געבן פאר א צווייטן צו רייניגן א שטאל
 - ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש
 - יד. וואס האט דער קעניג געטון ווען ער האט געהערט אז ער האט זיך פארדינגט פאר א סאלדאט און אזוי געהאט געלד פאר די סעודה?
 - ער האט געזאגט פאר די מיניסטער אז ער טאר קיינעם נישט באצאלן יענע טאג
 - ער האט געזאגט פאר די מיניסטער אז ער טאר מער קיינעם נישט באצאלן פאר די ארבעט
 - ער האט זיך מייאש געווען פון צו שטערן פאר דער מענטש
 - טו. וואס האט דער מענטש געטון ווען דער מיניסטער האט אים נישט געוואלט באצאלן?
 - ער האט פארמשכנסט די אייזען פון די שווערד און געקויפט די סעודה
 - ער האט טאכאמאל אנגערויבן פארעכטן כלים
 - ער איז געווארן געבעטן און נישט געזאגט יענע טאג וואס צו עסן ריי'ל
 - טז. וואס האט דער קעניג געזאגט פאר דער מיניסטער?
 - אז איינער פון די סאלדאטן זאל אפשניידן די קאפ פון דער וואס איז חייב מיתה
 - אז דער מענטש זאל אפשניידן די קאפ פון דער וואס איז חייב מיתה
 - אז ער זאל פארשיקן דער מענטש פון צו זיין א סאלדאט ביי אים
 - יז. וואס האט דער מענטש געזאגט פאר'ן באשעפער?
 - אז איר האב קיינמאל נישט פארטאפן בלוט מאך א נס
 - אז דער וואס איז חייב מיתה זאל אליין שטראפן
 - אז איר האב קיינמאל נישט פארטאפן בלוט מאך א נס
 - אז זיין האלד זאל ווערן הארט ווי א שטיין
 - אז אויב דער מענטש איז נישט חייב מיתה זאל די שווערד ווערן האלץ
 - יח. וואס האט דער קעניג בייים סוף געטון?
 - ער האט אים איינגעפארט אין תפיסה
 - ער האט אים געמכט פאר א מיניסטער
 - ער האט אים ארוימגעשטעקט שלום

פינף מינוט צייט א מעשה'לע פון רבי'נס לייט

צו הערן די מעשה און אריינגיין אין גורל קלינגט אין טעל-ליין און דריקט נומער 2 2

אויב דו האסט פארציילט די מעשה בייים שבת טיש

קענסטו אריין אין גורל דורך דריקן 23